

A Originile administrației:

❖ Exemplul lui Isus.

- Care este relația dintre harul și generozitatea lui Dumnezeu? (2 Cor. 8:1-2)
- Dumnezeu a dat harul Său bisericilor Macedoniei, iar ele „au dat naștere la un belșug de dărnicie” (2 Corinteni 8:2). Și acesta este harul lui Isus pentru ele și pentru noi: Deși era bogat, s-a făcut sărac (2Co. 8:9); a lăsat Cerul pentru a trăi pe pământ; a lăsat guvernarea Universului pentru a fi un tâmplar; a lăsat un loc sigur pentru a trăi pe terenul dușmanului; a schimbat o coroană reală cu una de spini
- Și El a făcut toate acestea din dragoste pentru noi! (Ioan 15:13; Efes. 5:2; Gal. 2:20; 1 Ioan 3:16).

❖ Răspunsul la harul primit.

- Observați răspunsul macedonenilor la har:
 - (1) Ei au primit harul lui Isus (2 Cor. 8:9)
 - (2) S-au predat lui Isus (2 Cor. 8:5)
 - (3) Au implorat să le fie dat privilegiul de a-i ajuta pe alții (2 Cor. 8:4)
 - (4) În sărăcia lor, au dat mai mult decât puteau (2 Cor. 8:2-3)
- Ce ne învață asta?
- Recunoștință pentru harul lui Dumnezeu (2 Cor. 9:15). Isus a dat totul pentru noi. Recunoștința noastră se arată în dorința de a ne dăruia Lui complet.
- Dorința de a împărtăși binecuvântările lui Dumnezeu (2 Cor. 9:11a). Dăruim altora pentru că am primit mai întâi de la Dumnezeu
- Dragoste sinceră (2 Cor. 8:24). Dăruirea este dovada că iubirea trăiește în inimile noastre

B Cum să exercităm administrarea:

❖ O planificare corectă.

- Planul propus de Pavel era să strângă o colectă specială de la bisericile din Macedonia și Ahaia (provincia unde se afla Colose) pentru a ajuta biserica din Ierusalim (Rom. 15:26).
- Când apostolul a propus planul în Colose cu un an mai devreme, acesta a fost primit cu entuziasm, deși nu au fost stabilite obiective specifice la momentul respectiv (2 Cor. 9:1-2). Cu toate acestea, fiecare membru a hotărât în inima sa să doneze o sumă specifică (2 Cor. 9:7a).
- Atunci când planifică ofranda, fiecare familie ar trebui să se autoevalueze și să stabilească obiective realiste, în conformitate cu situația sa financiară.
- Un alt punct pe care Pavel îl include în planul său este ca ei să nu aștepte să dea totul deodată, ci să pună deoparte câte puțin în fiecare săptămână, până când ajung la suma propusă (1 Cor. 16:2). În acest fel, când sosește Pavel, întreaga colectă poate fi adunată cu bucurie (2 Cor. 9:3-5).

❖ O atitudine corectă.

- Pentru a încuraja generozitatea colosenilor, Pavel le dă exemplul Macedoniei. În acele biserici, frații avuseseră o atitudine corectă demnă de imitat atunci când își dădeau ofrandele, pentru că dădeau...
- Cu bucurie (2Cor. 8:2a): Se simțeau fericiți să poată da
- Cu generozitate (2Cor. 8:2b): Sărăcia lor nu a fost un obstacol
- „de bună voie” (2Cor. 8:3): Au făcut-o voluntar și spontan
- Ca un privilegiu (2Cor. 8:4): Acest act le-a permis să-și arate dragostea față de Dumnezeu și față de biserică
- Ca un act de consacrare (2Cor. 8:5): Devotamentul lor față de Dumnezeu a determinat devotamentul lor față de ceilalți

C Rezultatele administrării:

❖ Unitatea în biserică.

- Jertfa care a fost dusă la Ierusalim a avut și alte efecte pozitive (2 Cor. 9:12).
- Evreii și neamurile erau legați între ei prin legături de ajutor și recunoștință (Romani 15:26-27). În acest fel, scopul suprem al apostolului a fost atins: unitatea în biserică.
- Un alt efect pozitiv este că modul în care a fost tratată ofranda are o lecție specială pentru noi astăzi: totul trebuie făcut în mod ordonat și urmând procedurile corecte.
- Pavel l-a numit pe Tit să supravegheze strângerea de fonduri, iar bisericile au numit frați care să-l ajute în această sarcină (2 Cor. 8:16-24). Nu exista nicio altă modalitate adecvată de a strânge și trimite ofranda la Ierusalim.